

jeg overlade den nærmere Forhandling om dette Spørgsmaal til det ærede Medlem, der sidst talte. Jeg danner jo et særligt Mindretal med Hensyn til adskillige Rødsættelser. Jeg skal erkjende, at de foreslaaede Rødsættelser i det Hele ikke ere betydelige; men jeg har dog fundet det rigtigt at fremhæve min afvigende Mening, særlig fordi disse mindre Rødsættelser saa at sige alle sigte til, hvad der vedrører Leie af Lokale, Brændsel osv. Det maa jo erindres, at der ikke af Ministeriet er paa noget Sted foreslaaet større Beløb, end der efter Indberetningerne er blevet benyttet, og naar Udvalget nu vil have de foreslaaede Beløb nedsatte, indeholder det altsaa en Udtalelse om, at der er blevet brugt for meget, at Lokalerne kunne være for rummelige eller flotte, eller at der er brugt for meget Brændsel eller Lignende. Jeg har imidlertid gjort den Erfaring, at disse Embedslokaler omkring paa Landet og i Byerne i Reglen ingenlunde ere flotte. Jeg vil endog sige, at de meget hyppig ikke ere saa rummelige, som de efter min Opfattelse burde være af Hensyn til Tjenestens ordentlige Besørgelse og af Hensyn til det talrige Publikum, som indfinder sig paa disse Kontorer, og jeg tror, at den samme Erfaring er tildels erkjendt af Udvalget, at det idetmindste meget ofte er Tilfældet; men saa kan jeg ikke indse, hvorfor man netop vil bevilge et mindre Beløb paa denne Post. Jeg tror paa ingen Maade, at det er rigtigt at lægge en Sammenligning mellem de forskjellige Byer til Grund, thi det lader sig ikke gjøre; Forholdene, hvorefter Leien bestemmes, ere forskjellige uden Hensyn til Byernes Størrelse, og dette Moment kan derfor ikke paa Forhaand afgjøre Spørgsmaalet. Af de øvrige Rødsættelser er der navnlig foreslaaet en saadan med Hensyn til Embedet i Vordingborg. Den paagjældende Embedsmand, der hidtil har givet sin Fuldmægtig 600 Kr., har indstillet, at man nu vilde bevilge saa meget, at han kunde give ham 800 Kr. Det maa nu erindres, at haade Udvalget, Thinget og Ministeriet hidtil ere gaaede ud fra, at en Fuldmægtig skal have 900 Kr. Jeg kan derfor ikke skjønne, at der er Anledning til i dette Tilfælde ikke at bevilge 900 Kr., blot fordi den paagjældende Embedsmand i nogle Aar har sparet nogle Hundrede Kr. Man maa gaa ud fra, at dette har været begrundet i særlige Omstændigheder, der ikke ere vedvarende, og en Rødsættelse vil jo have til Følge, at Eftermanden vil lide et Tab. Jeg skjønner heller ikke, at der i Rødsættelsen er noget Princip, thi se vi hen til det Vædringsforslag, der er stillet af Ministeren vedværende

Embedet i Hørsholm, saa vil det ses, at den afgaaede Embedsmand har aarlig kun brugt 909 Kr. til Lønninger, men alligevel vil Udvalgets Flertal her bevilge 1400 Kr. til Lønninger, altsaa den almindelige Løn til en Fuldmægtig 900 Kr. og 500 Kr. til en Skriver, sandsynligvis fordi man har vidst Væfied om, at den paagjældende Embedsmand havde en Tendants til at gjøre meget ekstraordinært Arbejde personlig, og ment, at det er et Forhold, man ikke kan tage Hensyn til, naar man staaar overfor en ny Embedsmand. Jeg finder altsaa ikke noget Princip i disse Rødsættelser og har derfor troet at kunne forsvare ikke at gaa med til den. Forøvrigt er det ikke undgaaet min Opmærksomhed, at hvis, jeg vilde gjøre mig Haab om at sætte min afvigende Anskuelse paa disse Punkter igjennem, burde jeg have stillet Underænderingsforslag til adskillige af Flertallets Vædringsforslag. Hvis nemlig § 6 skulde blive udfæstet, og der altsaa skal stemmes over Forslagene under A., maatte der fra min Side være stillet Underænderingsforslag til Flertallets Vædringsforslag under Nr. 5, 6, 12, 14 og 15. Jeg har imidlertid ikke gjort det, tildels fordi jeg ikke har gjort mig noget videre Haab om at kunne sætte min afvigende Mening igjennem; men jeg har anset det for tilstrækkeligt at markere den i Betænkningen og ved disse Udtalelser og endelig ved ikke at stemme for de af Udvalget stillede Forslag, som jeg ikke er enig i. Dertil kommer, at dette Udvalg har altid havt Ord for at være meget fredeligt og, efter hvad der blev ytret ifjor, at være et Udvalg, som maa anses for i endnu højere Grad end de øvrige Udvalg at stræbe efter Enighed. Derfor har jeg ikke troet at burde bidrage til Uenighed mellem Medlemmerne paa en stærkere Maade, end sket er.

Sagt: Jeg skal ikke længe trætte Thinget med denne Sag, som jeg skal overlade til det ærede Mindretal og til den høitærede Justitsminister nærmere at udvikle; men een Side af Sagen skal jeg dog tillade mig at fremhæve. Jeg tror ikke, at Statstjenesten i Befolkningens Interesse varetages heldig ad den Vej, at man i mange Retninger har søgt at indskrænke Kontorudgifterne. Det er aldeles utvivlsomt, at Befolkningens Tærv med Hensyn til Varetagelsen af Statstjenesten lider under, at næsten alle Kontorbetjente blive mere og mere stillede saaledes, at det er umuligt for dem at leve af den Indtægt, de have af Kontorholdsvederlaget, saa at de næsten alle tvinges til at søge privat Erhverv, hvilket selvfølgelig medfører Nødvendigheden af, at de ikke kunne gjøre deres